

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Τραγουδι γὰρ τοὺς βουλευτάς
ποῦ θὰ συνέλθουν κατ' αὐτάς.

Θυμηθῆτε βουλευτάδες
τοῦ νησιῦ καμαρωμένοι,
ρήτορες πολυλογάδες,
κατὰ πάντα προκομένοι,
πὼς κάμμιαν ἕως τώρα
δὲν ἐδείξατε στοργή,
γιά τὴν ἀμοιρὴ τῆ χώρα,
γιά τὴν ἀμοιρὴ τῆ γῆ,
ποῦ σ' ἐσὰς ἐλπίζει μόνους
στοὺς αἰσχροὺς ἐτούτους χρόνους

Ἀντιπρόσωποι σωτήρες
καὶ μεγάλοι πατριῶτες,
ποῦ ξεκάνετε κλητῆρες
κι' ἀπαλλάζετε στρατιῶτες,

κούφια βγήκαν τὰ πομπώδη τὰ προγράμματα ἐκεῖνα
ποῦ τὰ γράφετε γιὰ δόλο πρὶν νὰ πάτε στὴν Ἀθῆνα
κι ἦταν ἡ βελτιώσῃς σὲς, δημοκόπων φαντασίαι,
ῥωμηοσύνης ἐργασίαι
κι' ἓνα μόνον ἀπεδειχθῇ, πὼς καὶ σεῖς καθὼς οἱ ἄλλοι,
ἐφορέσετε μπαρμποῦτες στὸ μεγάλο καρναβάλι.

Δὲ μοῦ λές, ἀφέντη Ἄθω
ποῦμ' ἀγράμματος νὰ μάθω,

τώρα πῶγινες μινίστρος μ' ἐξουσία περισσῇ,
τί καλὸ μπορεῖ νὰ εἶδε ἀπὸ σένα τὸ νησί;
τώρα πῶγινες μινίστρος καὶ τοσαύτην δόξαν φέρεις;
ποῦ μὰς εἶδες, ποῦ μὰς ξέρεις;
τώρα πῶγινες μινίστρος τῆς μεγάλης τῆς Ἑλλάδας,
ποῖος εἶδε τὴ μανίκα τῆς ωραίας σου βελάδας;

Βλέπω στῆς ἐφημερίδες,
ζηλεμένη πατριώτη
πὼς σὲ δειπνα, σ' ἐσπερίδες
κάνεις πάντοτε τὴν πρώτη.

Βλέπω μόνον μετὰ ξένων νὰ συμπίνης ἐπισήμων
καὶ τὸ πέτο σου γιομάτο ἐκ λαμπόντων παρασήμων,
μὰ στὸν τόπο σου δὲν εἶδα νὰ μὰς κάμης ἄλλο τί,
παρὰ δήμαρχο τὸν Πίπη καὶ τὸ Χαλικιᾶ κριτὴ!

Ἀποφεύγουμε νὰ ποῦμε πὼς καὶ σὺ κι' ἐτοῦτ' οἱ ἄλλοι
ἐψηφῆσεν' ὅσους νόμους μὰς βαροῦσαν στὸ κεφάλι,
(τῇ σταφίδας, τοῦ ῥαχιῦ,
καὶ τὸ γάμο τοῦ Θιακιῦ)
καὶ μονάχα θὰ σ' ὀρίσω
καὶ θὰ σοῦ παρατηρήσω
πὼς ἂν ἤθελες ἐσὺ,
ἐσωνότουνε γιὰ πάντα τὸ φτωχό μας τὸ νησί.

Τί κερδαίνει σιὸρ Ῥωμᾶνε, ἡ μικρὴ Κεφαλληνία
ἂν συμβάσεις μὲ τὴν Κίνα καὶ μὲ τὴν Ἰαπωνία
κάθε τόσο πιτυχαίνεις;
Εὐεργέτης μας θὰ γένης,
ἂν φροντίσης μὲς τὸν τόπο, ὅ,τιδήποτε νὰ γίνη
ποῦ παρὰ νὰ μὰς ἀφίνῃ.

Πίστεφε πὼς τὰ σαστίζω καὶ τὸ νοῦ μου τονὲ χάνω
κάθε ποῦ συλλογιστῶ,
πὼς μὲ δέκα βουλευτάδες κι' ὑπουργὸ κοτζῆ Ῥωμᾶνο,
Τσιριγώτικη κλεισοῦρα μ' ἀπειλοῦν νὰ ὑποστῶ!
Ἐχασα τὸ μπούσαυλά μου, καὶ τῇ τρεμουντάνας
(τ' ἄστρο,
βλέπωντας πὼς τ' Ἀργοστόλι σ' ἓνα χρόνο θ' ἄνε
(Κάστρο!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΝΑΧΕΙΟΥ ΑΓΕΡΓΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΝΕΟΤΥΠΟΝ ΝΕΟΤΥΠΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ALΣ4ΥΛΦ30025

Μομφερράτε συμπαθῇ
καὶ δεινὲ νομομαθῇ,
ἂν καὶ εἶσαι κόντρα κόμμα
ἄνοιγέ το, κάθε τόσο, τὸ πολύτιμό σου στόμα,
καὶ κοβώσουνε γιὰ μᾶς
καὶ θυμήσου σὰν ξανάρθης εἰς τὰς πρώτας σου τιμᾶς,
νὰ μὴν κάμουμε τὴν ἴδια κι' ἀπαράλλαχτη φιγοῦρα,
γιατὶ βγάρετ' ἀπὸ τὸ νοῦ σου πῶς θὰ ξανακούσης οὐρρα.

Μομφερράτε συμπαθῇ
καὶ δεινὲ νομομαθῇ,
ποῦ γιὰ νᾶσε πατριώτης,
γνήσιος ἀστός τῆς Κράνης,
σ' ἀγαπάει κι' ὁ Δεσπότης,
σ' ἀγαπάει κι' ὁ Πεφάνης,
μίλιε τὰ συμφέροντά μας σὰν πατέρας μας καλὸς,
ἐπειδὴ καθὼς γνωρίζεις, μᾶς τὰ γύρισ' ὁ Τραυλός.

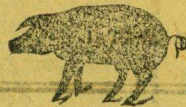
Θοδωράκη, Θοδωράκη,
ποῦ ζυγὸν δὲν ὑποφέρεις,
παρὰ στρίφτεις ὅπως ξέρεεις
τὸ κινέζικο μουστάκι.
Μεταξὺ κλεινὲ πρεσβῆτα
μὲ τὴν ἄσπρη φαβορίτα,
πῶχεις χάρι κι' εἰδικότη
τὸ φιλάνθρωπο νὰ κάνης,
κάθε βλάμη πατριώτη
ἀφ' τὰ σίδερα νὰ βγάνης,
θυμηθῇτε πῶς τὸ μαῦρο τὸ νησί μας ὑποφέρει
καὶ σ' ἐσᾶς ἐλπίζει μόνους, ναύρη σωτηρίας χέρι.

Φίλε Θάνο νὰ θυμάσαι,
διαμαντένιε καὶ χρυσέ,
πῶς οἱ Κολομπίαί πᾶσαι,
ἐτρελλάθηκαν μὲ σέ
καὶ πῶς μέγα χρέος ἔχεις
τοὺς Κολόμπους νὰ προσέχης
καὶ πιστὰ νὰ προστατεύης τὸ συμφέρον τοῦ κοινοῦ,
ἔτσι νάχης τὴν εὐκοῦλα τοῦ παππα Ζαχυθινού!

Λοχαγέ καὶ καπιτάνιε ποῦ τὸ δύστυχο Ληξοῦρι,
σὲ συμπάθεια ἐπῆρε τὴ λεβέντικὴ σου μούρη,
ποῦ νὰ εἶσαι, τί νὰ κάνης;
τοῦ τὴν ὥρα σου νὰ χάνης,
κι' ἐξ αἰσίας σου θυμώνουν Ἀρδαβάνηδες καὶ ρέστοι
μὲ τὸ γέλιο τοῦ φαμόζο τοῦ Σπυράκη τοῦ Φορέστη;

Μαυροκέφαλε ποζᾶτε ποῦ σὲ βγάνουν οἱ Θιακοί,
βουλεύτη καὶ πρεκουρόρο, δίχως νὰ πατῆς ἐκεῖ.

καὶ Ζερβὲ καὶ Γκεντιλίνη
Σαμικοὶ δετόροι φῖνοι
ποῦ μαζὺ μὲς τὴν Ἀθῆνα βόλτες φέρνετε καὶ γύρους
ποῦ μοῦ φαίνεται καὶ βλέπω τοὺς ἁγίους Ἀναργόρους
ποῦ καὶ σεῖς πατέρες εἰσθε, ἐν κλεινῷ Ἑλλήνων κράτει
μοναχὰ γιὰ τὰ τζαβάγια τοῦ Ζερβοῦ τοῦ κύρ Σωκράτη
εἶναι καιρὸς νὰ ἐννοήστε
σὰν καλοὶ γιατροὶ ποῦ εἰστε,
πῶς ἡ Ἐρίσσο κι' ἡ Σάμο κι' ἡ Κρανῆα κι' ἡ Παλλικὴ
μὲ ρουσφέτια δὲν γλυττώνει,
παρὰ μόνον μιὰ μεγάλη προστασία ἡθικῇ,
τὰ κακὰ μᾶς διορθώνει.

ΕΙΚΩΝ

Ἡ ἀγάπη τὴ ψυχὴ τὴ συνεπέρνει,
κι' ὅλο πετάει ψηλὰ καὶ παραδέρνει,
χωρὶς κι' αὐτὴ νὰ ξέρη τί ζητάει
μέσα στὸ ἔρμιο χάος ποῦ πετάει
ὅσο ποῦ πια δειλιάζει καὶ σκοτίζεται,
κι' ἀπηυδισμένη πέφτει καὶ γκρεμίζεται.
Κι' ἐκεῖ μὲ ταῖς πτερούγαις τσακισμέναις,
ποῦ γέρνει τὸ κεφάλι καὶ πεθαίνει,
ἀπ' ταῖς πληγαῖς τῆς βγαίνει τὸ ἀνοιγμέναις,
κατὰρ στὴν ἀγάπην μ' αὐτὴν.

Εἰς τὰς

Ὁ Σουσάνης καὶ ὁ Μανῆς
λέν' κουβέντες π' ἀπορεῖς.

Σ. — Καὶ τί μαντάτα, βρέ Μαρῆ;

Μ. — Τί θέλεις νὰ μαντέψω;

ποῦ δὲν μπορῶ, μὰ τὸ Θεό, ἀκόμη νὰ χωνέω
πῶς ὁ Μπατάνης ὁ παππᾶ, γιὰ λίγα δευτερόλεπτα,
ἐπῆρε στὸ μαντόλι του τὴν ἡμέρα τὴν μονόλεπτα,
κι' ἐμὲ κοτζάμου ποιητῇ, ποῦ κόσμος μὲ ζιλεῖ,
Ζερτὸ μὲς τὴν μπουσνᾶρα μου ποτὲ δὲν προστελεῖ!

Τὰ λόγια τοῦ παππᾶ Χιῖδᾶ, τῶρα τὰ βρίσκ' ἐμπρὸς μου
ποῦ μᾶλες "φρονέμεψτε τελώνειο τοῦ κόσμου,
κι' ἂν θέλῃς νὰ περνᾷς καλὰ κι' ἂν θέλῃς νάχης κάσα
φασκέλωσ' τὰ ποιήματά κι' ἐλα νὰ βάλῃς βᾶσα."

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ.

Ι. Α. Κ. Β. Α. Τ. Ε. Ι. Ο. Σ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τὰ λόγια τοῦ δασκάλου μου, σωστά τὰ βρῖσκω τώρα
κι' ἄς ἐπέρνε, Σουσάνη μου, ὁ διάλος τὴν ὥρα
ποῦ μ' ἀσκηνοῦν τὸ μυαλό τῶν στίχων οἱ δαρνοῦχαι,
καὶ δὲν ἀκουρμενόμενα νὰ βάλλω κουτρομπουχι!

Σ. — Καὶ ποῦ τὴν ἔμαθες Μαρῆ τί νωθιπὰ ἐτούτη
πὼς τοῦ Φουσάτου ὁ παππᾶς ἐπῆρε τόσα πλούτη;

Μ. — Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω δηλαδὴ, τί πρέπει νὰ σοῦ κάμω
ἀφοῦ γι' αὐτὸ ἠπόρευς,
καὶ δὲν εἰζέρεις ποῶς παππᾶς ἠυλόγησε τὸ γάμο
τῆς πολυφέρνου κόρης,
ποῦ στὴν ἀγνότῃ τῆς ψυχῆς, στὸ σέττο καὶ στὰ κάλλη,
περνάει κάθε ἄλλη
ἀπ' ὅσες ἔχει ὁ τόπος μας καμπαρώτες νυφάδες
κι' ἔχει καὶ τῇ περσότερῃ, μού φαίνεται, χιλιάδες.

Σ. — Καὶ πὼς ἠμπόρετες Μαρῆ,
κουρελίζεσθαι καὶ λιρῇ,
νὰ πᾶς τὴν ὥρα τῆς χαρᾶς σὲ τέτοιο πλούσιο σπῆτι;

Μ. — Ἀς εἶν καλὰ, Σουσάνη μου, ἡ θεὰ ἡ Ἀφροδίτη,
ἡ μοναχὴ πῶδ' ἔβηκε
καὶ μ' ἐψυχοπονέθηκε
καὶ μ' ἐμπασε, σιγὰ, σιγὰ ἀπ' τὴν ὀπίσω πόρτα
κι' εἶδα τοῦ γάμου τὴ χαρὰ κι' ἐπῆρ' ὁ νοῦς μου βόρτα,

Ἐκεῖ Σουσάνη νάσουνε νὰ ἰδῇς καὶ νὰ πιστέψης,
τί πᾶ' νὰ πῇ τῶν εὐγενῶν καὶ τῶν πλουσίων στέψης,
τί πᾶ' νὰ πῇ ὅτ' ἀστράφτουνε πατώματα καὶ τοῖχοι,
τί πᾶ' νὰ πῇ νὰ παντρευτῇ καὶ νυφῆς τέτοια τύχη!
Ἀνοιξὲς τὰ σαλόνια τοῦ τ' ἀρχοντικό το σπῆτι
κι' ὀλοῦθεν ἐβλεπες χαρὰ
κι' ἔνα μπιζού καὶ μιὰ κυρὰ,
ἦταν' ἡ Ἀφροδίτη.

Εἶδα τὸν Πίπη τὸ γαμπρὸ σὺν ἀγγελο ντυμένο,
τῆς νύφης τὴ παρθενικὴ τὸ χρυσοκεντημένο.

Εἶδα στὴ νύφη τὴ ζωὴ, καὶ στὸ γαμπρὸ τὴ χάρι,
καὶ μιὰν ἀγάπη ζωντανὴ τὴ νύχτη τους νὰ τρέφῃ
κι' ἀπ' τὴν καρδιά μου εὐχήθηκα στ' ἀγγελικὸ ζευγάρι,
ποιετὴν τὴν εὐτυχία του νὰ μὴ σκιάσῃ γένεσι!
κι' εἶπα Παρθένια Παναγιά τοῦ κόσμου μας κυρία,
ἄς ζοῦν ὑπὸ τὴν σκέπην σου ὁ Πίπης κι' ἡ Μαρία
καὶ σὺν τοῦ κάμ' ποῦ τὰ πούλια μ' ἀγάπη τερνισμένοι,
ἄς εἶναι καλορίζικοι, ἄς εἶν εὐτυχισμένοι!

Παράδεισος μῶφ' ἄνῃκε ἡ αἴθουσα ἐκείνη
ποῦ ἀρμονίας χύνει

τοῦ Ὑμεναίου ὁ χορὸς μ' ὀλόγλυκες κιθάρες,
κι' εἶδα καὶ τῆς παρὰ νυμφος κι' εἶδα καὶ τῆς κουμπάρης
νὰ λάμπουνε στὴν ὠμορφιὰ, νὰ λάμπουν στὸ μεταῖσι
ποῦ καθεμιά τους ἦ-α-ε, χαζῆρι νὰ πετάξῃ.
Κι' εἶδα μπερλάντια φωτερὰ, διζμάντια σὰ ρεβίθια
πρωτόλιζαν τῶν δεσποινῶν τ' ἀλαβαστρίνα στήθια.

Καὶ μετὰ τὴν κατάσπρη στολὴ,
ἦταν τ' ὀλόξανθο πουλὶ
ποῦ σὺν πουλάκι τῆς Ἑδέμ χρυσόφτερο μ' ἐφάνη
τὴν ὥρα πὺπερᾶλλε τῆς νύμφης τὸ στεφάνι.

Ἀλλὰ κι' ἡ μάνα ἡ γλυκεῖα, ἡ γόνισσα ἐκείνη
ποῦν οὐρανὸς τὸ μάτι της π' ἀστροπελέκι χύνει,
ποῦ τὴν ἐσβόνται καιροὶ καὶ τὴν ἐτιμᾶρουν χρόνοι
αὐτῇ ταν ἡ βοστίλισσα τοῦ γάμου τὸ σαλόνι.
Ἐπίσης κι' οἱ παρὰ νυμφος ἐλάμπαν ἕνας, ἕνας,
μὰ σὺν τὸν κύριο Σκιαδὰ δὲν μ' ἄρρεσε κανένας.

Πολὺ σπανίως βλέπουμε σὶ τὸν τόπο τέτοιος φῆρες
νά'ναι σωρὸς ἡ μάντολες, σωρὸς ἡ μπομπονιέρες
κι' ὅ,τι κατ'έλο κι' ἂν τραβᾷς, γλυκὰ νὰ βλέπῃς νάχῃ
Σ. — Φαντάζομαι τί θάρρῃς σ' εὐτῆνο τὸ στομάχι!

Μ. — Ποῦ βρεῖς, Σουσάνη μου, γλυκὸ νὰ δοκιμάσω
πῶμεινα σὺν τῇ Λώτενα καὶ δὲν ἐπῆρα πάσο;
βλέπωντας ἐδεκείθεν τὸν ἅγιον Μητάκη,
λενὸ ἀπὸ τὴν τζέπη του νὰ βγάλῃ μαντυλάκι
κι' ἐκεῖ ὁ τρισμακάριος νὰ μάσῃ σὺν κουβάρι
τῆς λίρας πῶριξ' ὁ γαμπρὸς κι' ἡ νύφη κι' οἱ κουμπάραι,
χωρὶς νὰ δείξῃ καὶ σ' ἐμὲ καμμιὰ μακροθυμία
καὶ νὰ μοῦ πῇ "μωρὲ Μαρῆ, νὰ κακομοίρῃς μίαν!",

Καὶ τόσον μετὰ κατέβηκεν ἡ θεὰ τοῦ παρὰ
ποῦ ἐκέφτομαι, ἂν παντρευτῶ κι' ἐγὼ καμμιὰ φορὰ,
ὅσες χιλιάδες ὠμορφιᾶς στὴ νύφη μου κι' ἂν βρῖσκω
ἂν δῶ νὰ πέσῃ τέτοιο βιός, μὲς τοῦ παππᾶ τὸ δίσκο,
μὴν ἀμφιβέλλῃς πὼς κι' ἐκεῖ θὰ μῶρτῃ καμμιὰ τρέλλα
καὶ δίχως διόλου νὰ ντραπῶ,
στοῦ δέσποτα τ' αὐτὴ θὰ πῶ,
Ἰδού μου, παππᾶ μου τὸν παρὰ καὶ πάρε τὴν κοπέλα!

—XXXX—

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

— Έν πρώτοις σὰς λέγομεν, ὅτι πα-
ρατηρούμενης μεγάλης φαγομαρίας ὡς
πρὸς τὴν κατάταξιν τῶν κ.κ. λυτῶν καὶ
λυτρίων, ἀπεφασίσθη νὰ γράφονται τὰ
ὀνόματα κατὰ τὴν χρονολογικὴν
σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας.

Ἡ λύσις τοῦ προηγουμένου αἰνίγμα-
τος εἶναι Ἀ σ τ ῆ ρ — Γ α σ τ ῆ ρ.

Παῦλος Δ. Κομπεθέκας πρῶτος λύ-
της καὶ παραλήπτης τῶν λουκουμιῶν.

Δρ Η. Φραγκόπουλος, Α. Μ. Ζερβός
Χ. Κ. Σκληρός, Στέλλα Ε. Λοβέρδου,
Ἑλένη Γ. Φωκά, Γ. Χ. Μοσχόπουλος,
Μαρία Δεσάντη, Π. Δεσάντης, Γερφιό-
ρε Ἀντύπα, Σ. Καβαλιεράτος, Ἑλπίς
Καλογιάννη, Α. Μεταλούδης, Ν. Σπινέ-
λης, Τερέζα Μεταξά, Ἀγγελικὴ Ἀπο-
στολάτου, Η. Λαδικός, Γακίνη Βασι-
λάτου.

Τὰ ψευδώνυμα. Παρακαλῶ, δεσποινίς
νὰ ᾔηται ἡ τελευταία φορά πού πηγαίνετε
στὸ Παρίσι μέσον τοῦ κήπου μου —
Μὴ φουσκώνης τόσο πολὺ τὸ μπόκολό
σου. — Οἱ κοκόροι, ἔχον τὴν ἀξίωσιν νὰ
βγένοιν στὰ μπαλκόνια, ἀλλὰ τὰ βῶδξα,
πάντοτε τραβᾶνε κατὰ τὸν Ἀν Νικόλα.
— Δὲν ἐρόρεσα τὴν ξένη ντισερβὰ γιὰ
νὰ μὲ σταυριάνης τοῦ λόγον σου — Asse-
tilina = φῶς. — Τὰ μιὰ bonbons τὰ
ἐφαγα ἐγώ. — Ἡ λέσχη τοῦ ἀρχοντό-
πουλου ἐνανάγησε. — Εἰς τὴν πανήγυριν
τῶν Ἀρχαγγέλων μὴν ἔχοντας στασιδί
αὐεῖσθαι στὰ σκαλεῖα γιὰ νὰ φαίνομαι.
— Papillon! Στὸ Ληζούρι ἔμαθες καὶ
τραγουδάς ἔτσι ὠραία; — Ἐμαθα πὼς
ἐφαγες δυὸ μπάτσες καὶ μώκακοφάνηκε
πολύ. — Μὴν ξαρνίζεσαι ἔτσι εὐκολα;
— Συνωμιλήσατε σήμερον μὲ τὸ Τ σ α
γ κ α ρ ὀ π ο ὕ λ ο ὕ π ῖ σ ω σ τὴν Καρυδιά;
Ὅχι ἐπειδὴ εἶχα νὰ μελετήσω μετὰ τῆς
ἀδελφῆς μου, τὸ νυκτερινὸν Ἰταλικὸν
μάθημά μου (ἐκ τοῦ Ὁλενδόρου). —
Ὁραία ἐτοποθετήσατε τὸν λαϊδοδέτην
τοῦ διδασκάλου σας εἰς τὸ γωνιακὸν κά-
τοπτρον. — Ἐσὺ ἀπὸ τὸ μ ε ἄ λ ο χω-
ριὸ καλλίτερα ν' ἀλλάζεις τὴν τρίττα σου
καὶ νὰ μὴ σὲ γνωρίζῃ γιὰ ψευδώνυμα. —
Διατὶ ἐδάκρισε πρὶν ἀναχωρήσῃ ὁ κήνο-
ρος; — Ὅλο τσοῦφο καὶ κόκκινο εἶσαι!

— Γιὰ τὰ τζαντζαμίνια — Πότε ἀνα-
χωρεῖ ὁ ἐξάδελφός σας; — Σουλατσαδό-
ρα τοῦ λιθοστρώτου καὶ φίλη τῆς μαμάς
σου, σὲ συμβουλεύω νὰ προσπαθήσῃς νὰ
νικήσῃς τὰς ἀντιδράσεις καὶ νὰ μὴ μα-
ταιοπονεῖς ἀσχολουμένη διὰ τὰ ἐπανω-
φόριζ τῶν Κινέζων. — Ὅσο κι' ἂν μὲ
βοῖσεις, Κερκυραῖζα μου μέλλει νὰ πάρω!
— Chère blonde le coup de baton du

Spiridion est a votre disposition. —
Καλὴ εἶναι ἡ ἰγγλέζικη ἰδιοτροπία, μὰ
φράκο καὶ σαλιδάρια, πᾶσι ποτέ; — Ἡ
ἄλωσις τῆς Λαίδυ-σμιθ. — Γιατὶ ἐκα-
λυσπέρητες μονάχα τὴν παρὰ μου; τὰ
χομευε καλὰ; ... Νὰ τὸ ξέρω!

Τὸ δῶρον τῆς κληρώσεως ἔλαχεν εἰς
τὸν κ. Γερ. Μοσχόπουλον.

Σήμερον προτείνεται ὑπὸ τοῦ “ Μὴ μὲ
φορτώνωσαι πρὶν μάθῃς τὴν ἀλήθειαν ” τὸ
ἔξῃς αἰνίγμα.

Τὸ πρῶτον μου εἶν ἀναίσθητον
τὸ δεῦτερον δὲν εἶναι
χωρὶς ἐμὲ ἂν λειτουργᾷς
καλῶ, παππᾶ μου, κρίνε.

Ὁ πρῶτος λύτης θὰ πάρῃ ἓνα κουτί
λουκουμῖα, ὃ δὲ διὰ κλήρου τὴν ἄλωσιν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

TO ZIZANION

(Ἀναγράφομεν ἐκ τοῦ “ Νεολόγου ”
Ἀθηνῶν τῆς 4ης Νοεμβρίου.)

Ἀληθὲς ἀπόλαυσις εἶνε ἡ ἐκδιδομένη
ἐν Ἀργυροτολίῳ σατυρικῇ ἐφημερίδι Ζιζά-
νιον. Συντάκτης αὐτῆς εἶνε κ. Ὁ Γεώργιος
Μολφέτας, ἔχων τὴν στιχουργικὴν εὐχε-
ρῆσαν καὶ τὴν πλούσιαν φαντασίαν ἴσην
πρὸς τὸ μουσικὸν ἔργον γνωστὸν εἰς
ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ εἰς τὰς ἑλληνι-
κάς τῆς Δύσεως κοινότητας ὅπου πολλὰ-
κις ἀπέδειξε τὴν ἀπαράμιλλον περὶ τῆς
κιθαριστικῆς τέχνης του. Καὶ ἄλλοτε ἐν
Κεφαλληνίᾳ ἐξεκίδοντο σατυρικαὶ ἐφημε-
ρίδες ὡς ἡ “ Διαβολοπαθὴκην ” τοῦ Ὁδῆ,
ὁ “ Λύχνος ” τοῦ Λασκαράτου, ἡ “ Σρή-
κα ” τοῦ Πανᾶ καὶ ἡ “ Γλώσσα ” τοῦ
Ἀννίου, ἀφείσαι ἐποχὴν. Παρὰ ταῦταις
βαίνει παραλλήλως καὶ τὸ “ Ζιζάνιον ”,
ὑπὸ σκηνῶν καὶ φήμην ἀνωτέραν ἐκεί-
νων. Εἶνε κρῖμα, ὅτι ὁ κ. Μολφέτας ἔχει
τὸ στάδιον περιουσιμὲνον. Ἀν ἐπέδιδετο
εἰς τὴν πολιτικὴν ἀτύραν καὶ ἔδραν ἐκ-
δόσεως, εἶχε τὰς Ἀθήνας, ὁ κ. Σουρῆς
βεβαίως θὰ εἶχε μετ' ὀλίγην τὸν ἀξίον
ἐπαμίλλον.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Εἰς τὴν μεγαλειτέραν τῶν ἐφημερίδων
καὶ ὁμῶς παντάλῃστον “ Ἀκρόπολιν ”
μετὰ τῆς Κυριακάτικης καὶ Μυθιστορή-
ματος ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς τὸ
ἐνταῖθα βιβλιοπωλεῖον “ Ὁ Παλαμήδης ”,
Ν. Νικολάτου κείμενον ὡς γνωστὸν ἐν
τῷ Λιθοστρώτῳ.

Εἰς τὸ ἐμποροραπτικὸν τοῦ
ΑΡΣΕΝΗ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατα-
σκευάζονται, τὰ ὠραιότερα καὶ τὰ
κομψότερα φορέματα, ἀφίχθησαν
καὶ λαμπρὰ ὑφάσματα τὰ ὁποῖα
πωλοῦνται μὲ τὴν πῆχυν.

Εἰς τὸ γνωστὸν κατάστημα
Μηλιαρέση ἐφθασαν ἐσχάτως
ἐκ Βιέννης ἐπανωφόρια — μουσα-
μάδες καὶ ἐνδυμασίαι ἀνδρῶν.

Τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Μηλιαρέση
καὶ παρὰ τῇ Λιθοστρώτῳ ὁδῷ
γνωστὸν χρυσεμπορεῖον καὶ πεφη-
μισμένον ὥρολογιοποιεῖον τοῦ κ.
Δ. Κατραβά, μετεφέρθη παραπλεύ-
ρως τοῦ ζαχαροπλαστείου Ἐπαμ.
Πανᾶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, πλου-
τισθὲν διὰ νέων κοσμημάτων καὶ
ἄλλων εὐρωπαϊκῶν τιμαλφῶν εἰ-
δῶν καὶ ὥρολογίων ἐκ τῶν τε-
λειοτέρων, πωλούμενα ἅπαντα τὰ
ἀνωτέρω εἶδη εἰς τιμὰς λίαν συγ-
καταβατικάς. Αἱ δὲ ἐπισκευαὶ τῶν
ὥρολογίων γίνονται ὡς πάντοτε
μεθ' ὅλης τῆς εὐσυνειδησίας

Τοῦ ταχυτάτου καὶ ὁλως εὐ-
ρωπαϊκοῦ ἀτμοπλοίου “ Πύλλα-
ρος ” συνέστηθη πρακτορεῖον ἐν-
ταῦθα, εἰς τὸ ποντοπωλεῖον Μπερ-
δέμπε — Σαρδούνη. Ἐκδίδει δὲ εἰ-
σιτήρια συμπεριλαμβανομένης καὶ
τῆς ἀμάξης μέχρι Πυλλάρου διὰ
τοὺς λιμένας Λευκάδος, Πρεβέζης,
Βονίτσας, Κόπραϊνας, Καρθασαρά,
Ἰθάκης, Ἀστακοῦ, Πατρῶν, Βι-
τρινίτσας, Γαλαξειδίου, Ἰτέας,
Λουτρακίου καὶ Πειραιῶς.

Κατὰ Σάββατον φεύγει κατ'
εὐθείαν ἐκ Πυλλάρου διὰ Πάτρας
καὶ Πειραιᾶ. Κατὰ Τετάρτην δὲ
διὰ τῶν προσεγγίσεων.

Διὰ μεζῶνας πληροφορίας,
ἀποτανηθῆτε εἰς τὸ Πρακτορεῖον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ